

i butikken som kunde. Men man kan se det, når man laver en stikprøveundersøgelse, og vi er altså nødt til at have et regelsæt, der sikrer det. Vi kan som forbrugere ikke altid se, hvad der foregår inde bagved.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Kan ministeren her i dag bekræfte, at hvis en butik bliver lukket på grund af, at Told og Skat har undersøgt fordærvede varer eller fundet andre ting som f.eks. ikke rengjorte lokaler, der kan være farlige for sundheden, og forretningen bliver lukket, sætter man skiltet »Lukket af levnedsmiddelkontrollen« på døren? Så er forbrugerne vel ikke dummere, end at de kan indse, at når butikken er lukket af levnedsmiddelkontrollen, er det enten på grund af skidt og møg eller noget andet farligt.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til folketingsbeslutning om tilvejebringelse af regler for erhvervelse af »kørekort« til etablering af fødevarerforretning, daglig drift heraf samt for fratagelse af »kørekortet«, såfremt der konstateres væsentlige fejl og mangler i forretningen.

Af Christian H. Hansen (DF) m.fl.

(Fremsat 24/11 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Diskussionen om at indføre et såkaldt kørekort i detailhandelen blusser op med jævne mellemrum, og jeg har forstået, at et af de vigtigste argumenter synes at være, at der skal etableres et system, som giver myndighederne mulighed for at inddrage næringsbrevet, hvis det er sådan, at reglerne gentagne gange eller groft bliver overtrådt.

Beslutningsforslaget her er en uændret fremsættelse fra sidste folketingssamling, og vi har diskuteret det gentagne gange.

Lad mig med det samme slå fast, at jeg ikke har ændret holdning, siden vi sidst drøftede spørgsmålet. Det er fortsat min opfattelse, at med de gældende regler og den vifte af sanktionsmuligheder, de indeholder, er der mulighed for at gøre en målrettet indsats imod det, man kunne kalde problemforretningerne. Jeg mener ikke, at der er behov for yderligere sanktionsregler eller godkendelsesordninger, specielt ikke i den nuværende situation, hvor vi jo netop – som vi også talte om ved det forrige punkt på dagsordenen – har fået den nye fødevarerlov. Med den får vi nu mulighed for at introducere administrative bøder, og jeg tror, det vil betyde en anderledes målrettet og konsekvent indsats end den, vi har kendt indtil nu.

Selv om jeg måske kommer til at gentage nogle af de ting, jeg sagde tilbage i december 1998, mener jeg stadig, de er vigtige og centrale i denne diskussion.

Man skal holde sig for øje, at fødevarerlovgivningen inddeler virksomhederne i tre kategorier, alt afhængigt af den sundhedsmæssige risiko, der er forbundet med netop den pågældende virksomheds produktioner.

Sondringen mellem de forskellige virksomhedstyper sker på baggrund af den behandling, fødevarerne udsættes for i virksomheden. Fødevarerens virksomheder som slagtere og bagere eller restauranter skal enten autoriseres eller godkendes af myndighederne, og autorisation eller godkendelse kan tilbagekaldes, hvis det af hygiejniske årsager viser sig at være nyttigt. Der er altså i realiteten en form for kørekort for den kategori.

Den tredje virksomhedskategori er købmansbutikker, kiosker, discountvarerforretninger og tankstationer, som alene sælger fødevarer uden videre behandling som grøntsager, frostvarer og dåsemad. Her er der altså ikke